

РЕШЕНИЕ

№ 986

гр. София, 14.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9929** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите срещу
решение на СРС, НК, 21 състав по нахд 6546/2011г. С обжалваното решение е
отменено наказателно постановление № К-7658/21.02.2011г. на Директора на
Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. при Комисията за защита
на потребителите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на
1000 лв на основание чл. 72 от Закона за туризма за извършено нарушение на чл. 46,
т.2 от Закона за туризма. Като касационни основания се сочат нарушения на закона.
Касаторът моли да се отмени решението на СРС и да се потвърди наказателното
постановление.

Ответникът по жалбата – [фирма] не взема становище.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни
основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от легитимирано лице.

Разгледана по същество, е основателна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 21 състав по нахд 6546/2011г. е отменено
наказателно постановление № К-7658/21.02.2011г. на Директора на Регионална
дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. при Комисията за защита на

потребителите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв на основание чл. 72 от Закона за туризма за извършено нарушение на чл. 46, т.2 от Закона за туризма.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютна погасителна давност за административно-наказателното преследване.

След изслушване на актосъставителя, СРС е възприел установената с АУАН фактическата обстановка, а именно, че търговецът е предоставил туристическа услуга – ресторантьорство в некатегоризиран туристически обект – заведение за хранене и развлечение с 27 места за сядане в нарушение на чл.46, т.2 от Закона за туризма, като в хода на проверката са се обслужвали клиенти. Отчетено е, че не са допуснати нарушения в административно-наказателното производство. Въпреки това СРС е преценил, че е налице хипотезата на чл. 28 ЗАНН. В тази връзка е изложил мотиви, които не кореспондират с извършеното нарушение и наложеното наказание, като е обсъждал неподаване в срок на годишна данъчна декларация за период, през който не е извършвана търговска дейност. Посоченото деяние няма нищо общо с обжалваното наказателно постановление.

Липсата на мотиви в частта на решението, с която е прието, че е налице маловажен случай, пречатства настоящата инстанция да извърши съдебен контрол за законосъобразност. Независимо от това, няма основание да се приеме, че предоставянето на туристическа услуга – ресторантьорство в некатегоризиран търговски обект с 27 места за сядане представлява маловажен случай. Правилни са доводите на касатора, че потребителите следва да имат гаранция за качеството и естеството на услугите, които се предлагат в търговските обекти за хранене, в защита на техните интереси и здраве. Нарушението е типично за вида си и не разкрива по ниска степен на обществена опасност.

В съответствие с правомощията си по чл. 222, ал.1 АПК касационната инстанция следва да отмени решението на СРС и да постанови ново по съществото на спора. Това обаче е невъзможно, тъй като в производството пред районния съд е допуснато съществено процесуално нарушение. В административната преписка не фигурира оригинал или заверено копие на наказателното постановление в неговата цялост. СРС се е произнесъл само въз основа на първата страница от НП. По този начин не може да се извърши цялостна проверка за законосъобразността на наказателното постановление.

Предвид изложеното и на основание чл.222, ал.21 т.1 АПК вр. чл.63 ЗАНН обжалваното решение следва да бъде отменено, а делото – върнато за ново разглеждане на друг състав на СРС, който да се произнесе, след събиране на административно-наказателната преписка в нейната цялост.

Водим от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение на СРС, НК, 21 състав по нахд 6546/2011г.

ВРЪЩА преписката на друг състав на СРС за произнасяне в съответствие с дадените указания.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.